

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון ה' באדר א תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ס"ג

1. רב נחמן - אשה שאמרה לשלוחה הבא לי גיטי, והשליח אמר לבעל 'אשתך אמרה התקבל לי גיטי', והבעל אומר לשליח 'הילך כמו שאמרה' - אפילו לאחר שהגיע גט לידה אינה מגורשת. מה רצו להוכיח ולהקשות לפי פסק זה?
 א. רצו להוכיח שהבעל סומך על דיבור השליח כיון שאם היה סומך על דיבורה, תתגרש כשיגיע לידה.
 דחה רב אשי - יתכן שאינה מגורשת, משום שהשליח עקר את שליחותו לגמרי, וכאומר 'איהי לקבלה ולא להולכה'.
 ב. הקשו ממשנתנו - בעל האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך... רצה לחזור - יחזור. משמע שאם לא רצה, יחול הגט. והרי הבעל אינו ממנה שליח לקבלה, מוכח שכיון שנתן ענינו לגרשה אומר לעצמו שתתגרש בכל אופן המועיל, ואף בדינו של רב נחמן, יועיל כשליח הולכה.
 ותירצו - דווקא במשנתנו, יודע שאין שליחות לקבלה, ובוודאי כוונתו לשם הולכה, אבל בדינו של ר"ג הבעל הוטעה ומעולם לא מינה להולכה.
 ג. הקשו מהמשנה הבאה - קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינה מגורשת עד שיגיע גט לידה, כיון שקטן אינו יכול למנות שליח. ומשמע שכשיגיע לידה, מגורשת ואע"פ שהבעל לא מינהו להולכה, אלא גומר לגרש בכל אופן המועיל ואף כאן.
 ותירצו, במשנה כיון שאדם יודע שאין שליחות לקטן, בוודאי כוונתו לתת לשם הולכה אבל כאן הוטעה.
 ד. הקשו מברייתא - ודחו. ופירוש הברייתא למסקנא כדלהלן: בעל שהשיב 'התקבל' או 'זכה' לשליח ששיקר שנתמנה להולכה, או שאמר 'הולך' או 'אתן' לשליח ששיקר שנתמנה לקבלה, עד שהגיע לידה יכול לחזור, לאחר שהגיע גט לידה מגורשת, [כיון שגמר לתת לשם הולכה].
2. אשה שאמרה לשליח 'התקבל' וכך אמר השליח. והבעל אומר הולך ותן לה, או זכי לה, או התקבל לה. האם יכול לחזור?
 תנא קמא - לא יחזור. רבי נתן - הולך ותן לה - יחזור, זכי לה והתקבל לה, - לא יחזור. רבי - בכלן - לא יחזור.
 אע"פ שאין הבדל בין ת"ק לרבי - א. בא כדי לומר את ההמשך 'אי אפשר שתקבל אלא הולך יכול לחזור. ב. הברייתא מפרשת שת"ק זה רבי.
3. נסתפקו - האם ר' נתן מודה שבעל שאמר 'הילך' נחשב כ'זכה' מנין רצו להוכיח?
 א. מהמשנה 'האומר... האשה שאמרה התקבל.. - לא יחזור.. ולכאורה מדובר שהבעל ענה הילך וכו' נתן. ונדחה מדובר שהבעל ענה 'הולך' וכרבי.
 ב. מהמשך המשנה: אמר הבעל אי אפשרי וכו' אלא הולך - יחזור, משמע שאם לא אמר אי אפשרי לא יחזור, ולכאור' בהילך וכו' נתן. ונדחה, בהולך ורבי.
 ג. ברייתא: הולך גט זה לאשתי - יחזור, הילך - לא יחזור, ובוודאי היא שנויה כר' נתן כיון שבהולך חוזר. ש"מ: הילך כזכי דמי, ש"מ.
4. סתירה - האשה: התקבל, וכן השליח, והבעל: הולך ותן לה, פסק רב: נעשה שלוחו ושלוחה ואם מת הבעל קודם שהגיע גט לידה - חולצת. משמע שהסתפק האם הולך כזכי, ומאידך פסק: הולך מנה לפלוני שאני חייב לו, חייב באחריותו, ואעפ"כ אינו חוזר, משמע שנחשב כזכי. כיצד מתיישב? ספק ממון לקולא. ספק איסור לחומרא.
5. לדעת רב: אין אשה יכולה לעשות שליח לקבל גיטה מיד שליח בעלה, ולר' חנינא, יכולה. מה טעמו של רב?
 א. משום בזיון דבעל, ויגרום לביטול השליח הולכה. ב. שמא יכשירו גם ב'חצרה הבא לאחר מיכן'. הנפק"מ כשקדמה היא ומינתה את השליח קודם. בזיון יש, אך לא יחליפו.
 מעשה באדם ששלח גט לאשתו, ומצאה השליח, יושבת ולשה אמר לה 'הילך גיטך', אמרה לו 'שיהיה בידך' - היינו 'תקבל'.
 אמר רב נחמן אם ברור שהלכה כר' חנינא הייתי פוסק שמגורשת. הקשה עליו רבא הרי לא חזרה שליחות אצל הבעל, וכן פסק רבי אמי.
 רב חייא בר אבא נסתפק בזה הרבה - ולכן אם מת הבעל כיון שזה ספק בדבר שבערוה 'חולצת'.
 וכן היה מעשה אצל רב יצחק בשב"מ - והצריך מספק גט שני ואם מת קודם 'חליצה'.
6. מעשה באשה שקראו לה 'נפאתה' והעדים כתבו 'נפאתה'. והגט פסול לגרש בו. האם העדים יכולים לכתוב גט אחר ולתת לה?
 א. פסקו בשם רב - עשו עדים שליחות, ואינם יכולים לכתוב שני. הקשה רבה - וכי מינה אותם לתת 'חספא'..
 ב. רבה - רק אם כתבו גט מעולה ואבד אומרים שעשו שליחות. הקשה רב נחמן וכי מינה אותם לכתוב ולהניח בכיסם.
 ג. רב נחמן - כותבין ונותנין אפי' מאה פעמים. ושאל רב את רב נחמן: כתבו ותנוהו לשליח שמינית, וכן עשו ונאבד הגט לשליח, האם נחשב שסילקם לאחר שיכתבו, ואינם יכולים לכתו גט שני, או שרק חשש לטרחתם להביא, ולא סילקם.
 עוד נתספק רבינא - אם הוסיף הבעל 'ויוליך לה' האם סילקם באופן זה. תיקו.
 ענין אחר - הובא ברייתא - טול לי, ושא לי, ויהא לי בידך - כולן לשון קבלה הן.